

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Ex quo tempore Christus omne[m] hanc gratiæ perfectionem
habuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVBIVM II.

Quanta sit Gratia Anima Christi perfectione intensiva?

34
In Christo
maior est
gratia
quam in
omnibus
hominibus
& Angelis
simul.

Respondeo; Etsi præcisè ignotum sit, tamen probabilissimè est eam excedere non solum gratiam cuiusvis hominis, vel Angeli; sed etiam omnem gratiam omnium hominum, & Angelorum simul sumptam, quamvis tota illa in vnum coalesceret.

Probatur Primò, Quia si esset possibilis gratia actu infinita, omnium consensu hæc esset Christo tribuenda; nã hæc sola censetur dignitati personæ diuinæ commensurata: ergo cum hæc ideò dumtaxat negetur, quòd sit impossibilis; concedi saltè debet summus gradus, qui à nobis concipi potest, vt rationi consentaneus: atqui talis est iste, qui in se colligit omnia dona aliorum: ergo &c.

Probatur Secundò, Quia dignitas animæ Christi superat dignitatem omnium Beatorum simul sumptam; eò quòd assumpta sit ad dignitatem diuinæ personæ: ergo oportebat vt eius dona supernaturalia excederent omnium dona simul sumpta. Confirmatur; Quia hæc anima est magis dilecta, quàm tota rerum vniuersitas; & merita illius sunt digniora omnibus meritis omnium dilectorum: ergo maiora dona gratiæ sunt illi collata; nam dilectio diuina est efficacior.

Probatur Tertio, Quia Christus est caput omnium hominum & Angelorum: ergo oportet vt in ipso sit omnis gratia collecta, quæ in membris est dispersa; sicut in capite omnes sensus sunt collecti. Et quidem quòd superet gratiam omnium hominum, dubitari nequit; cum ea, ab ipso, vt à fonte, deriuetur. De gratia Angelorum est etiam valde probabile: tum, quia est illorum caput; tum, quia decet vt omnia quæ in electis sunt dispersa, in ipso vno sint collecta. Quòd confirmatur; quia ipse est inter Beatos, sicut sol inter astra. Nã differentia claritatis electorum, erit sicut differentia astrorum. 1. ad Cor. 15. v. 41. atqui sol maius habet lumen, quàm omnia astra simul: ergo &c.

Ex his optimè intelligitur quomodo Christus absolute fuerit plenus gratiæ: quia non solum habuit summam, quæ iuxta diuinam prædestinationem esse poterat; sed etiam, quia habuit tantam, vt in sua perfectione intensiva vnitè omnem gratiam omnium Sanctorum contineret. Quòd insinuant Patres supra citati art. 10. num. 26. præsertim Cyrillus & Hieronymus.

DVBIVM III.

Ex quo tempore Christus omnem hanc Gratia perfectionem habuerit?

35
Ab initio
conceptionis.

Respondeo; Ab initio suæ conceptionis; adeò vt temporis successu non fuerit aucta. Est ita certa, vt cõtrarium sit censendum erroneum. Et docet D. Thomas hic, & omnes Doctores in 3. dist. 13. & passim Patres qui hac de re agunt.

Probatur Primò, Ex Scripturis; Ioan. 1. Isaïæ 11. Ieremiæ 31.

Probatur
ex Patribus.
Hieron.

Probatur Secundò, Ex Patribus. Hieronymus in illud Ieremiæ 31. v. 22. *Femina circumdabit Virum: qui, inquit, iuxta incrementa quidem ætatis pro-*

ficere videbitur Sapientia & ætate; sed perfectus Vir in ventre femineo solus mensibus continebitur. Vbi satis insinuat ab initio perfectum fuisse, ita vt reuerà non profecerit. Nec obstat quod idem D. Hieronymus in cap. 61. Isaïæ ait, Vnctionem gratiæ in Christo fuisse expletam in Baptismo; quia loquitur de visibili vnctione, quam tunc accepit; quæ erat symbolum inuisibilis vnctionis acceptæ in conceptione. D. Augustinus lib. 15. de Trinit. c. 26. aperte docet Christum in Incarnatione fuisse omninò gratiæ plenum: & in baptismo quando columba descendit, nullum augmentum accepisse; sed præfigurasse sanctificationem corporis sui, quod est Ecclesia. Idem docet lib. 2. de Peccatorum meritis & remiss. cap. 29. Cyrillus lib. 10. Theauri cap. 7. ait, Christum accepisse omnem gratiam ab initio; nec per incrementa temporum, aliquid ei additum. Damascenus lib. 3. de Fide orthodoxa. cap. 22. dicit esse errorem Nestorianum asserere illum Sapientiã profecisse. Anselmus lib. 1. Cur Deus homo. cap. 9. Bernardus serm. 2. super Missus. est: Sive latens in vtero, sive vagines in præsepio, sive grandisculus Doctores interrogans in templo, sive iam perfecta ætatis docens in populo; aequè profecitò fuit plenus Spiritu sancto &c.

Probatur Tertio, Quia ab initio Conceptionis habuit dignitatem Filij Dei: ergo plenitudinem gratiæ tanquam Vnigenitus à Patre. Nam hæc erat causa plenitudinis gratiæ; vt indicatur Ioan. 1. Secundò, Quia perfectius & optabilius est ab initio esse omninò perfectum, quàm sensim in perfectione crescere. Ergo hoc Christo tribuendum. Confirmatur; quia nulla est ratio cur hæc plenitudo debuisset differri; cum ea dilatio nihil conferat ad nostram redemptionem, sed potius obsit. Tertio, Quia Christus ab initio secundum animam fuit beatus: ergo gratia ipsius ab initio fuit consummata; sicut gratia Beatorum.

Sed contrà. Obijcitur, Luca 2. vers. 52. *Proficiebat Puer Sapientiã, & ætate, & gratiã, apud Deum & homines: ergo &c.* Respondeo, Proficiebat in ostensione sapientiæ & gratiæ: seu, quod idem est, in operatione & exercitio. Ita explicant Patres allati; & præter hos, Athanasius serm. 4. contra Arianos, qui id valde fusè prosequitur, fol. 3. à fine. Ambrosius in hunc locum, & lib. de Dominicæ Incarnationis Sacramento cap. 7. vbi etiam ait, *Christum secundum sensum humanum verè profecisse, scilicet in exercitio Sapientiæ & gratiæ per sensum humanum.* D. Hieronymus in cap. 11. Isaïæ. Beda Homilia Dominicæ 1. post Epiphaniam. Theophilactus & alij in hunc locum Luca. Sed aduerte, non tantum profecisse gratiã & sapientiã in opinione hominum; sed etiam in seipso: quia sicut addebat annos annis, ita initio faciebat minora opera Sapientiæ & gratiæ: deinde sensim addebat maiora, vt explicat Athanasius; Ratione quorum dicebatur proficere apud Deum: quia alia alijs maioris erant Sapientiæ, & perfectionis, magisque ex genere suo meritoria; quamvis ratione Personæ aequè meritoria fuerint. Apud homines autem proficere dicebatur, vel quia per hæc faciebat homines proficere, vt quidam exponunt: vel quia crescebat hominum de ipso opinio.

Augustinus.

Cyrillus.

Damascenus.

Anselmus. Bernardus.

36
Prob. Ratione.

37
Quomodo
Christus
profecit.

Respectu
sui.

Dei.

Et hominum.